

PÁROVÉ SOUHLÁSKY

Některé souhlásky tvoří zvukové dvojice (páry). Znějí podobně, jedna je ale znělá (více hlasitá, zapojují se hlasivky) a druhá neznělá. Když se takové dvě souhlásky dostanou ve slově vedle sebe, jejich výslovnost se mění.

Většinou se mění znělá na neznělou: *hebký* čteme [*hepký*]

Někdy i obráceně: *kdy* čteme [*gdy*]

Stane se to taky na konci slova: *zub* čteme [*zup*]

Abychom zjistili, co máme ve slově napsat za písmeno, musíme si říct buď jiný tvar slova (*zuby*), nebo nějaké příbuzné slovo (*heboučkový*).

Hledáme takový tvar, kde se za hledaným písmenem vyskytuje samohláska! (Tedy, když si řeknu ke slovu *hebký* třeba *bez hebkého*, tak to nepomůže, protože za „b“ je pořád „k“.)

B	P
V	F
D	T
Ď	Ť
Z	S
Ž	Š
H	CH
G	K

slovesa

- V základním neurčitém tvaru (infinitivu) se na konci píše -t: *dělat, péct, běhat* (Někdy také -i: *řící, dělati*.)
- Když něco děláš „ty“, píše se na konci -š: *děláš, maluješ, kupuješ*
- Když chceme napsat sloveso v rozkazovacím způsobu, řekneme si „on dělá“:

t' On letí. → *Let'!*

d' On jede. → *Jed'!*

s On donese. → *Dones!*

z On leze. → *Lez!*

š On napíše. → *Napiš.*

ž On zaváže. → *Zavaž!*

p On koupí. → *Kup!*

b On vyrobí. → *Vyrob.*

f On trefí. → *Tref!*

v On mluví. → *Mluv.*

Některé tvary si musíme pamatovat: *Jez! Odpověz! Pověz!*

další slovní druhy

Některá slova se špatně zdůvodňují, je třeba si je pamatovat:

d: *hned, pořád, odsud, odtud, nad, pod, pokud, snad*

t: *opět, zpět, krát*

d': *ted'*

t': *zvlášť, at', nechť, vždyť*

ž: *už, blíž, až, než, kéž, totiž*

z: *zpátky, zcela, zkrátka, bez*

s: *nás, vás, včas, občas, dnes, přes, růst, číst*

v: *včela, vtip, vpravo, vlevo, vpředu, všude, všichni, všechno, vstát*

k: *kdo, kdy, kde, někdo, někdy, někde, nikdo, nikdy, nikde, když, kdyb*